

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. К., 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. В. Г.

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г. Гражданско дело № 20215510103388
по описа за 2021 година

В исковата молба пълномощникът на ищцата адв. Д. заявява, че доверителката й П. АНГ. Н. е работила в ответното дружество като *** в търговския обект в гр. К., находящ се на бул. *** в периода от 02.09.2019 г. до 25.09.2020 г. Магазинът, в който е било мястото на работа на г-жа Н., бил на самообслужване, с два входа, разположен на голяма търговска площ - около 300 кв.м, и с недостатъчно камери и персонал, което от своя страна създавало много възможности за кражби, респективно за липси. Същевременно като практика в магазина било установено на всеки три месеца да се подписва договор за бригадна отговорност, последният от които бил Договор за бригадна отговорност № *** г.

На *** г. последвала ревизия в магазина, осъществена от четирима ревизори и двама ***и от С. и Г., в присъствието на управителя, но в отсъствието на ***ите, работещи в магазина в К. *(за разлика от предходните годишни ревизии, които са се извършвали в присъствието и на тези лица)*. Ревизорите настоявали за бързо извършване на ревизията, която била само формално основание за реализиране имуществената отговорност на служителката С.И. като думите на една от ревизорите - П.Н. към управителката К.Т. били: „Давай, давай по-отгоре, така или иначе С. ще плаща“. Магазинът не бил затворен по време на извършване на ревизията, като имало две служителки, които обслужвали клиенти. Не била давана каквато и да било възможност на управителя да следи какво се отбелязва от проверяващите на компютъра и проверката приключила по тяхна информация с липси в размер на 27 000 лева.

След тази ревизия и въпреки установените липси в такива големи размери не били предприети действия от страна на работодателя за повторна ревизия или пък за реализиране бригадната отговорност на доверителката □ и

останалите служители, подписали Договор за бригадна отговорност № *** г. Поискали писмени обяснения от служителите, копие от които прилага към настоящата молба, а от управителката и от С.И. били поискани допълнителни обяснения, след което не последвала заповед или друго действие на работодателя за реализиране било то на дисциплинарна, било то на имуществена отговорност. Единствено от трудовото възнаграждение на доверителката □ (а и на останалите служители) за месец юли 2020 г. била направена удръжка, но тъй като не е получила фиша за заплатата си (*каквато е обичайната практика*), тя нямала информация за какво е тази удръжка и какъв точно е нейният размер, а трудовото възнаграждение за месец август 2020 г. било изплатено изцяло. Отбелязва, че през цялото време, в което е съществувало трудовото правоотношение между ищцата и ответното дружество, г-жа Н. не е получавала фиш за заплатата си или друг документ, от който да установи какви и колко удръжки са направени или как е формирано трудовото ѝ възнаграждение. Аналогично било положението и с всички останали служители в магазина. Това е и причината, поради която не може към настоящия момент да констатира точната дължима сума от ответника на ищцата, респективно нейната претенция към него както за неплатено трудово възнаграждение и обезщетение за неползван платен годишен отпуск, така и за претендираното обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

Едва на 23.09.2020 г. била направена нова ревизия в магазина на дружеството в К., която била извършена през нощта - от 19:00 часа на 23.09.2020 г. до 8:30 часа на *** г., с резултатите от която доверителката □ (*а и останалите служители, включително управителката не са запознати*), но по думите на ревизорите е завършила с излишък в размер на около 11 000 лева. Отново не била дадена възможност на който и да било от магазина да следи въвежданата от проверяващите информация в компютъра, но по думите на един от тях, казани около полунощ „Вие още досега излизате на 3 000 лева плюс, а сме едва в началото“.

След извършване на ревизията в магазина пристигнали И.Б. - началник ревизор, Т. Т. - търговски директор, И. Д. - човешки ресурси и М. К. - зонален ръководител, които заключили магазина и започнали индивидуални срещи с всяка една от служителките в склада като ги викали поотделно, след което ги пускали в салона, където ги пазил зоналният ръководител. В индивидуалните разговори доверителката □ и другите служителки били принуждавани да подпишат пакет от документа, включващ предложение за прекратяване на трудовия им договор по взаимно съгласие, Споразумение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие, Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение - подписана вече от управителя Б.В., Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения и Приложение 1 към него – погасителен план. Въпреки липсата на съгласие от страна на доверителката □ (а и на останалите служителки) да подпише изготвените и предоставените ѝ документа, същата ги подписала, защото докато това не се случило не са ѝ дали възможност да напусне магазина. На служителките били забранени не само разговорите помежду им, но също така и обаждания към външни лица, включително и на адвокат като съгласно думите на зоналния ръководител адвокат нямало да бъде допуснат в магазина. Не били допусната и близки на

едната от служителката, които останали да чакат навън. По този начин, докато всички служители не подписали посочените по-горе документа, магазинът не бил отключен и не били пуснати да си отидат. На въпроса на управителката К.Т. защо констатирания излишък от извършената през нощта ревизия не бъде приспаднал от липсата, констатирана на предходната ревизия, която им удържат, отговорът бил „защото вече е платено ДДС на тая пари“.

Намира за нищожно, респективно за унищожяемо споразумението за разсрочено плащане на парични задължения, съставляващи имуществената отговорност на работника в резултат от извършената на ***г. ревизия. Поради факта, че същата не била извършена по установения за това ред, то счита претенцията на работодателя в посочения в споразумението размер за изцяло неоснователна както по основание, така и по размер. Ревизията на ***г. била предизвикана от управителя на магазина на дружеството - г-жа К.Т., поради съмнения за извършвани кражби - както клиентски, така и вътрешни, но тази ревизия не била извършена по начин, по който следва да бъде извършена една ревизия. Поради прибързването от страна на проверяващите и чисто формалния ѝ характер, счита, че съвсем нормално и житейски логично е, че резултатите от нея не отразяват действителното материално състояние в магазина като продукти, стойности и прочее към момента на нейното извършване.

На следващо място заявява, че всички служители в магазина - както ***ите, така и управителят, били материалноотговорни лица, които на всеки три месеца подписвали договор за бригадна отговорност. Действието на този договор бил от момента на неговото подписване до подписването на следващ такъв и отговорността по него обхващала тези служители, които го подписали като страна. Счита, че е редно и нормално щом е установена практиката такъв договор да се подписва на всеки три месеца, то на всеки три месеца преди неговото подписване, да бъде извършвана ревизия, която да установява каква е стойността на активите в магазина, за които при установена липса при следваща ревизия ще се реализира имуществената отговорност на лицата, подписали договора за бригадна отговорност. В магазина на ответното дружество в гр. К. такива ревизии не били правени. От изложеното прави извода, че след като не може да се установи каква е стойността на материалните активи, за които отговаря служителя, носещ пълна имуществена отговорност - било то към момента на подписване на договора за бригадна отговорност, било то към момента на постъпване на работа, то не може да се направи преценка дали са налице липси или не на тези материални активи. Счита, че са налице сериозни пропуски в процедурата по установяване и реализиране на тази пълна имуществена отговорност не само спрямо доверителка □, но и спрямо останалите 5 служителки, които били уволнени по същия начин и в същия момент. Нещо повече, една от служителките - А.С.О., не била подписвала въпросния Договор за бригадна отговорност № ***г., но също била принудена да подпише Споразумение за разсрочено плащане на задължения с приложен към него погасителен план. Според доверителка □, твърдяната от работодателя липса била удържана на избиращия принцип единствено от служителките, на които на *** г. били прекратени трудовите договори.

Счита, че претенцията на работодателя за имуществена отговорност е

неоснователна и поради липса на друга изискуема от закона предпоставка за нейното реализиране, а именно - да не може да се установи конкретния причинител на липсата. Видно от изложеното до момента, както и от приложените писмени доказателства, в конкретния случай това не е така. В магазина били извършвани кражби както от външни лица (*за които има подавани сигнали в полицията*), така и било установено, че една от служителките, чрез свои неправомерни действия е дала основание да се предполага, че тя също е причинител на липси. От страна на работодателя обаче не били извършени необходимите действия да се търси отговорност именно от тези лица. *Тяхната отговорност изключва реализирането на пълната имуществена отговорност на останалите лица, изпълняващи отчетническа функция в обекта на ответника.* Едва към този момент обаче, от началото на месец октомври 2020 г. в магазина били поставени исканите от доверителката □ и от другия персонал камери - както на щандовете с по-скъпи продукти, така и на входа и в склада. Едва сега също така бил увеличен броя на служителите, които работели в една смяна, а именно – седем ***а и един управител, докато преди това имало случаи, в които в магазина били само две служителки.

С оглед изложеното прави извода, че ако действително са налице липси в магазина на ответника в гр. К. - било то в твърдения от него размер или не, то вина за това носят от една страна техните конкретни причинители и от друга страна – самият работодател, който въпреки че бил уведомяван многократно за този проблем, не е предприел никакви действия за неговото отстраняване.

Поради изложените съображения намира, че вземанията на доверителката □ спрямо ответника за неплатено трудово възнаграждение частично за месец юли 2020 г. и изцяло за месец септември 2020 г., както и обезщетението за неползван платен годишен отпуск, е дължимо от страна на работодателя и следва да бъде платено.

В настоящия момент не може да конкретизира точния размер на този иск, тъй като доверителката □ не разполага с никакви документа, освен трудовия си договор, свързани с начина на формиране на трудовото ѝ възнаграждение. Тъй като обаче последното се формирало и от бонуси и премии, давани от работодателя, то към настоящия момент нямат информация за конкретния размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за претендирания период. Този размер, както и размера на останалите претендирани от ищцата суми ще индивидуализират в хода на делото с помощта на съдебно-счетоводна експертиза, в случай на оспорване на иска им от страна на ответника.

На основание чл. 225, ал. 1 от КТ доверителката □ претендира и обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 25.09.2020 г. до 20.11.2020 г., когато ищцата е сключила трудов договор с друг работодател.

Сочи, че била изпратена покана до ответника за доброволно и извънсъдебно уреждане на възникналия трудов спор, както за ищцата - П.Н., така и за още две служителки на „Л.“ ЕООД - А.С.О. и КР. Н. Т., но в предоставения на ответното дружество срок за отговор такъв не последвал.

Поради тази причина предявява настоящите искиове за съдебно решаване на възникналия между страните трудов спор, като искова молби в аналогичен смисъл била депозирана и от КР. Н. Т..

С оглед гореизложено моли съда да постанови решение, с което:

Да признае за установено, че П. АНГ. Н. не дължи на „Л.“ ЕООД сумата от 3 078.95 лева - задължение, възникнало на основание Договор за бригадна отговорност № ***г. и установена липса в резултат на извършена ревизия на ***г. в магазин на ответника в гр. К., бул. ***;

Претендира присъждането на разноски.

С допълнителна молба вх. № 260032/04.01.2021 г. по описа на Районен съд – К. пълномощникът на ищцата адв. И. Д. заявява, че Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е връчена на доверителката ѝ на *** г.

По отношение на процедурата по извършване на ревизия в търговския обект на ответника в гр. К. считат, че са допуснати следните нарушения:

На първо място, основната цел и смисъл на всяка една инвентаризация е да се сравни това, което е заприходено по документа с това, което е реално налично в търговския обект към момента на извършване на проверката. В конкретния случай нито към момента на постъпване на работа на доверителката ѝ, нито към момента на сключване на договора за бригадна отговорност от *** г. имало информация за стойността на наличните в магазина стоки, за липсата на които доверителката ѝ и останалите служители ще носят имуществена отговорност. Сочи, че основен принцип е, че при постъпване на работа на материалноотговорен служител или при неговата смяна, новопостъпилият служител приема определени активи, за които ще носи материална отговорност. Поради неизвестността на заприходената стока в магазина в момента, в който ищцата постъпва на работа или в момента, в който сключва договор за бригадна отговорност, то не може да се направи и преценка дали и откога е налице твърдяната от работодателя липса, което от своя страна е пречка за реализиране на имуществената отговорност на доверителката ѝ

На следващо място заявява, че чл. 16, ал. 1 от Закона за счетоводството постановява, че ръководителят на предприятието определя реда и начина за извършване на инвентаризация. Към настоящия момент няма действащ нормативен акт, който изчерпателно и детайлно да регламентира тази процедура, какъвто е бил отменената Наредба № 1 за инвентаризация на стопанските средства на социалистическите предприятия. Ответникът от своя страна също не е предоставил нито на доверителката ѝ като материалноотговорно лице, нито на управителя на магазина утвърдена от него процедура за извършване на инвентаризация в търговския обект. Счита, че налице обаче основни принципи, съществуващи в практиката, които налагат преди инвентаризацията да бъде постановена заповед за това от работодателя, с която да определи времето за извършването ѝ, както и да определи инвентаризационна комисия. Материалноотговорните лица следва да представят декларации, че всички документи са предадени в счетоводството на фирмата. При извършване на инвентаризацията обектът следва да е затворен за външни лица, фактическата проверка (броене, мерене

и прочее) се извършва от самите материалноотговорни лица под надзора на членовете на инвентаризационната комисия, след което се извършва сравнение между фактическите наличности и счетоводните данни; приспадат се нормативни липси, които се определят като търговски риск, извършва се компенсация между липси и излишъци, изготвят се различни протоколи за тези действия, които се утвърждават от работодателя и с които материалноотговорните лица се запознават.

Твърди, че в конкретния случай не е налице нито едно от посочените по - горе изисквания. Ревизията, извършена на ***г. е извършена в работно време като две от служителките в магазина са обслужвали клиента, докато проверяващите са броили наличната стока. Нито на ищцата, нито на управителя на магазина е представена заповед за извършване на инвентаризацията и за назначената за целта комисия. При извършване на инвентаризацията ревизорите изключително настойчиво са държали на бързината, което увеличава риска от допускане на грешки и неправилно броене на стоките. Фактическото извършване на ревизията се е осъществявало чрез устройства, с които се маркира всяка една стока по щандовете в магазина и в склада, като при запълване на паметта им информацията от тези устройства се прехвърля в компютъра. При тази ревизия на управителя не е дадена възможност да следи процеса на прехвърляне на тази информация, което е допълнително основание за наличието на нередности при извършването ѝ и съмнения за злоупотреба от страна на работодателя. Не са изготвени или поне такива не са предоставени нито на доверителката ѝ, нито на управителката, каквито и да било последващи документа, удостоверяващи по официален начин резултатите от извършената ревизия. Единствено са поискани писмени обяснения от служителките в магазина към онзи момент от страна на работодателя.

Всички тези нередности са допуснати и при последвалата ревизия на 23.09.2020 г. с единствената разлика, че тя не се е извършила в работно време, но пък е извършена през нощта. Нещо повече - въпреки че тази ревизия е излязла с излишък в размер на около 11 000 лева, този излишък не е приспаднал от установената при предходната ревизия липса.

В изложения по-горе смисъл счита, че в конкретния случай са налице нарушения във всеки един етап от извършването на инвентаризацията - нейната подготовка, фактическото извършване и последващите действия, свързани с документалната обработка на резултатите от направената проверка.

С допълнителна молба вх. № 1925/21.02.2022 г. по описа на Районен съд – К. пълномощникът на ищцата адв. Д., заявява, че поддържа изцяло предявения от доверителката ѝ отрицателен установителен иск, като прави уточнение, във връзка с посочения от нея размер 3 078,95 лева, поради което моли искът да счита предявен за сумата от 3 498,71 лева, както е посочено в споразумението за разсрочено плащане на парични задължения от *** г. оспорва изцяло изложените в молба-становище на ответника твърдения за законосъобразно извършване на ревизията на *** г. и определяне на нейните резултати, респективно размера на претендираната имуществена отговорност. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат И. Д., която моли съда да уважи предявения иск като основателен и доказан. Излага

съображения в писмена защита по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество, чрез адв. Я.И., с който молят съда да отхвърли изцяло като неоснователни и недоказани по основание и размер предявените искиове.

Пълномощникът на ответното дружество твърди, че:

Между Дружеството и Ищцата действително е имало сключен и действащ Трудов договор № *** г. (Приложение № 6 към Молба от ищцата от *** г.), изменен с Допълнително споразумение № 1 от ***г. (Приложение № 7 към Молба от Ищцата от *** г.), като ищцата е заемала длъжността „***“ в търговския обект на Дружеството, находящ се в гр. К., бул. „ *** („Търговският обект“). Още в деня на сключване на Трудовия договор, на *** г., Дружеството е предоставило на ищцата и екземпляр от Длъжностна характеристика (Приложение № 8 към Молба от ищцата от *** г.) за заеманата от нея длъжност, в която подробно са описани основните задължения и отговорностите, присъщи на длъжността. Видно от съдържанието на цитирания документ, в раздел II, т. 1 и 2 основните отговорности на ищцата, заемаща длъжността „***“, са свързани с опазване повереното ѝ имущество в Търговския обект на Дружеството и че носи отговорност за констатирани липси на стоки в магазина.

Отбелязва, че ищцата е приела без възражения вменените ѝ отговорности на материално отговорно лице, чрез подписване на предоставения ѝ документ и се е съгласила с изпълнението на възложените ѝ длъжностни задължения и отговорности.

Във връзка със заеманата от ищцата и от останалите служители в Търговския обект на Дружеството длъжност на материално-отговорни лица и на основание чл. 209 от КТ, на *** г. между Дружеството и всеки един от служителите в Търговския обект е сключен Договор за бригадна отговорност № *** г. (Приложение № 2 към Исковата молба). С цел уреждане на отношенията в случай на установени липси на парични и/или материални ценности и суровини и с оглед ангажирането на бригадната отговорност на служителите, КТ изисква подписването на договор с работодателя, сключен в писмена форма - като форма за действителност. С него лицата, които общо или на смени боравят с едни и същи парични или материални ценности, поемат задължението за бригадна отговорност в случай на липса. В настоящия случай, такъв договор е налице, подписан е от ищцата и е бил валиден и действащ за целия ревизиран период от *** г. до *** г., което е и основанието за ангажиране на материална отговорност на служителите. Неправилно в исковата молба ищцата е посочила, че на период от 3 месеца по отношение на Търговския обект е бил сключван нов Договор за бригадна отговорност. Практика на Дружеството е да се сключва нов договор, ангажиращ имуществената отговорност на служителите, винаги когато в Търговския обект постъпи на работа нов служител. Законосъобразно и логично е това положение, с оглед ангажиране на имуществената отговорност и на този нов служител в случай на констатирана липса в обекта.

На 30.07.2020 г. със Заповед № *** г. (Приложение № 1 към настоящия Отговор на искова молба) е възложено извършването на ревизия в Търговския обект на Дружеството за ревизиран период от *** г. до *** г., чиято цел е

била съпоставяне на фактическата наличност в Търговския обект на Дружеството, с тази в складовата програма и счетоводните данни. Противно на изложените от ищцата в депозираната по делото Молба от 04.01.2021 г., видно от представената Заповед № *** г., Дружеството е спазило законовото си задължение за издаване на заповед за извършване на планираната в Търговския обект инвентаризация. Нещо повече, Заповедта напълно отговаря на законовите изисквания по отношение на съдържанието си. Именно и в тази връзка не споделят изложените от ищцата твърдения, че преди извършване на ревизията, Дружеството не е изпълнило законовото си задължение за издаване на специален акт, въз основа на който да бъде извършена инвентаризация на Търговския обект.

В резултат на извършената ревизия и предадените в счетоводството на Дружеството инвентаризационни описи след извършването на ревизията в Търговския обект е установена липса за възстановяване от служителите, които са материално отговорни лица и подписали Договора за бригадна отговорност в размер на 20 966, 13 лева. В тази връзка и на основание чл. 210, ал. 1 във връзка с чл. 208, т. 1 от КТ на 10.08.2020 г. Дружеството е изготвило Заповед № 26 (Приложение № 2 към настоящия Отговор на искова молба), с която съобразно изискванията на действащото законодателство е определило размера на дължимите от служителите парични суми, пропорционално на получаваните от тях трудови възнаграждения. Отбелязва, че видно от съдържанието на изготвената Заповед № *** г. всеки един от служителите е бил запознат с резултатите от извършената ревизия, като изрично писмено се е съгласил с размера на така определените суми, както и е дал изрично съгласие, полагайки подпис срещу името си като член на бригадата, посочената сума да бъде удържана от трудовото му възнаграждение, съгласно разпоредбите на КТ. Видно от приложената Заповед, сред дадените изрични писмени съгласия под номер три е и това на ищцата г-жа П.Н..

Поради всичко изложено в т. 1.4. и т. 1.5. от настоящия раздел считат, че в настоящия случай Дружеството е извършило назначената в Търговския обект ревизия в пълно съответствие със законовите правила и изисквания, спазило е установената процедура при извършване на инвентаризация на Търговския обект и е издало всички законово необходими документи, като същевременно е запознало и членовете на бригадата с резултатите от извършената инвентаризация.

Във връзка с извършената инвентаризация и големият размер на установената липса в Търговския обект, още преди датата на прекратяване на Трудовия договор между Дружеството и ищцата, работещите към този момент служители в Търговския обект са изразили устно недоволството си пред регионалния и зоналния мениджър, отговарящи за Търговския обект. Между всички служители са се водели разговори за нежеланието им за поемане на отговорността за плащане на установената липса и напускане по тяхно желание на заеманата работа. С оглед изясняване на фактическото положение лично със служителите на Търговския обект, на *** г. в Търговския обект в К. са разговаряли г-жа Тияна Т., г-жа И. Д., г-н Иван Балждийски и г-н М. К.. Действително на *** г. те са водели индивидуални разговори с всеки един от служителите (включително и с ищцата по настоящото съдебно производство), работещи в Търговския обект към онзи

момент. Идеята на тези индивидуални разговори била да се разберат нагласите на служителите и дали те действително искат и поддържат желанието си за прекратяване по взаимно съгласие на трудовите им договори с Дружеството. Обръща внимание на факта, че за Дружеството също е имало притеснения, във връзка с желанието за напускане на всички служители едновременно, защото реално след прекратяване на всички действащи трудови договори, Търговският обект е останал без персонал, което е затруднило осъществяване на дейността му. Изрично подчертават, че не са верни твърденията на ищцата, че на служителките не е било позволявано да говорят помежду си, както и да провеждат телефони разговори. Действително на *** г. са се водили индивидуални разговори в складовото помещение на Търговския обект на Дружеството с всеки един от служителите, включително и с г-жа Н.. Но провеждането на персонални разговори е било обусловено от конфиденциалността на информацията, която е била обсъждана между служителите на Дружеството и служителите от Търговския обект. Като целта на тези разговори е била да се разберат нагласите, мотивите и доводите, водещи до вземане на решение от страна на служителите за прекратяване на трудовите им договори с Дружеството по взаимно съгласие.

Категорично възразяват срещу изложените от ищцата в Исковата молба твърдения за заключването ѝ и на останалите служителки в Търговския обект и принуждаването ѝ да подпише изходящите от нея документи относно прекратяването на Трудовия договор между нея и Дружеството по взаимно съгласие. Противно на изложените в Исковата молба твърдения, нито по отношение на ищцата, нито по отношение на която и да е друга от останалите служителки е било налагано ограничение за провеждане на разговори помежду им, нито ѝ е било забранявано провеждането на телефонни обаждания и консултации с адвокати. На *** г. нито една от служителките не е била заключвана или принудително държана в Търговския обект на Дружеството. Нито един от служителите на Дружеството не е налагал такива ограничения и забрани нито по отношение на ищцата, нито по отношение на другите служителки. Като доказателство за това твърдение е и направеното в подадената от служителките Жалба до Главна инспекция по труда и до Главната прокуратура (приложена към Исковата молба). В нея служителките изрично си признават, че са излизали извън Търговския обект, за да пушат.

Вследствие на подадения от бившите служителки на Търговския обект на Дружеството (включително и от ищцата) сигнал до Главна инспекция по труда, на 05.10.2020 г. и на 12.10.2020 г. на Търговския обект на Дружеството била извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда“ - гр. С.. Вследствие на така извършената проверка са били изискани и всички документи, във връзка с прекратяването на трудовите договори на всички служителки, подали жалбата - КР. Н. Т., А.С.О., П. АНГ. Н. и Д.С.Ц..

Молят съда да има предвид, че компетентните органи не са установили никакво нарушение досежно процедурата по прекратяване на трудовите договори на нито едно от тези лица, включително и документите, подписани от г-жа П.Н.. Видно от издадения, във връзка с извършената проверка на Търговския обект Протокол № ПР *** (Приложение № 3 към настоящия Отговор на искова молба) компетентните лица - Д.А.П.. и К. С. Т.М., заемащи длъжността старши юрисконсулт са констатирани две нарушения, който

нямат никаква връзка с прекратените трудови правоотношения на жалбоподателите (включително и това на ищцата в настоящото съдебно производство). Също така, във връзка с подадената жалба и до Главната прокуратура на Република Б. проверка на Дружеството е инициирана и от Районна прокуратура - гр. К., като представителите на Дружеството, водили индивидуалните разговори със служителките в Търговския обект, са били призовани и са дали обяснения пред компетентните органи, но към настоящия момент Дружеството не е получило документ от така извършената проверка.

Неверни са и изложените факти, относно заключването на Търговския обект и заплашването на ищцата, че докато не подпише сочените в Исковата молба документи няма да ѝ се даде възможност да напусне магазина. Този факт се потвърждава от обстоятелството, че на *** г. ищцата действително е подписала всички изброени в Исковата молба документи, а именно: Споразумение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие (Приложение № 1 към Молба от Ищцата от *** г.) и Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение (Приложение № 4 към Молба от Ищцата от *** г.). Също така ищцата е подписала и Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения с нотариална заверка на подписа ѝ (Приложение № 4 към Отговора на исковата молба). Заявяват, че подписът, положен на ищцата на този документ, е нотариално заверен от помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К.. В тази връзка считат, че тук следва да бъде констатирано, че ако действително на *** г. Търговският обект е бил заключен, както твърди ищцата в Исковата си молба, то в този случай би било невъзможно помощник-нотариусът да влезе в магазина и да извърши нотариалното удостоверяване на положения от ищцата подпис върху Споразумението за разсрочено плащане на парични задължения. В самото Споразумение било изрично отразено от помощник-нотариуса, че нотариалното заверяване е станало на адреса на Търговския обект, а именно: в гр. К., бул. ***.

Споразумението за разсрочено плащане на парични задължения от *** г. е сключено и подписано в присъствието на помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К.. Нотариалното заверяване на този документ сочи на единствено верния извод, че подписването му е станало от ищцата по нейна воля и желание, без срещу нея да ѝ е била осъществена никаква принуда. В случая видно от направеното от помощник-нотариус С.К. с район на действие Районен съд - гр. К. заверяване на подписа, положен от Ищцата върху сключеното между нея и Дружеството Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения, същата е изразила изричното си съгласие с клаузите на Споразумението, декларира е, че дължи посочените парични средства, не ги оспорва по основание и размер и по отношение на тези суми между нея и Дружеството не е налице спор. На ищцата ѝ е разяснено какви са правата и задълженията ѝ, съгласно изготвеното Споразумение и същата ги е приела безусловно, подписвайки документа.

Изцяло неоснователно е и наведеното възражение по чл. 26 от ЗЗД, във връзка с чл. 44 от същия нормативен акт за нищожност на подписаните собственоръчно от г-жа П.Н. поради "липса на съгласие" на Споразумение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие (Приложение № 1 към Молба от Ищцата от *** г.) и Заповед за прекратяване на трудовото

правоотношение (Приложение № 4 към Молба от Ищцата от *** г.), в които тя сама е заявила, че изразява желание за прекратяване на Трудовия ѝ договор с Дружеството по взаимно съгласие. Авторството на подписа не се оспорва. В Исковата молба ищцата прави признанието, че „същата ги е подписала“ (в края на стр. 2 от Исковата молба), поради което не е налице липса на съгласие по смисъла на чл. 26, ал. 2 от същата норма. Споразумението за прекратяване на Трудовия договор не е нищожно - направено е в писмена форма чрез подписването му от Ищцата без данни волята ѝ да е формирана в резултат от физическа заплаха.

Обръщат внимание и на противоречащите си в Исковата молба факти, изложени от Ищцата. В началото на стр. 2 от Исковата молба Ищцата твърди, че за разлика от предходните годишни ревизии, на извършената на *** г. от Дружеството ревизия не е присъствала, тъй като същата се е извършила от четирима ревизори и двама ***и - от гр. С. и от гр. Г. и „в присъствието на управителя на Търговския обект, но в отсъствието на ***ите, работещи в магазина в К.". На следващата трета страница на депозираната в деловодството на Районен съд - гр. К. Искова молба, в предпоследния абзац се излагат доводи, че г-жа Н. „е била на работа през целия ден на 23.09.2020 г., цяла нощ е присъствала на ревизията, без да има възможност да си почине или да се прибере...". Заявяват, че тези факти категорично не отговарят на действителността. Противоречието между изложените от Ищцата факти относно неприсъствието/присъствието на извършената ревизия на *** г. безспорно се доказва чрез издадената от Дружеството Заповед № 48 от *** г., с която е възложено извършването на ревизията в Търговския обект на Дружеството за ревизиран период от *** г. до *** г. (Приложение № 1 към настоящия Отговор на искова молба). Видно от съдържанието на самата Заповед името на Ищцата г-жа П.Н. не фигурира сред определените за извършването на ревизията лица. В тази връзка считат за абсолютно недопустимо и в разрез с моралните, етичните и законови норми подобно противоправно поведение от страна на Ищцата - чрез представяне на неверни факти на съда да се домогва да извлеча изгодни за себе си факти.

Сочи, че предявеният от Ищцата отрицателен установителен иск е нередовен, тъй като в представените от Ищцата документи с Исковата молба, Молбата от 04.01.2021 г. и Молбата от *** г. няма данни по отношение на същия да е заплатена дължимата държавна такса.

В случай, че нередовностите не бъдат отстранени в срок, молят съда да постанови определение, с което да прекратите производството по посочения иск.

В случай, че приеме, че не са налице нередовности в Исковата молба, или същите бъдат отстранени в срок, молят да постанови решение, с което да оставите без уважение предявения отрицателен установителен иск, поради следните правни и фактически доводи:

С настоящия Отговор на искова молба възразяват срещу предявения от Ищцата отрицателен установителен иск, с който Ищцата претендира да се установи, че тя не дължи на Дружеството сумата от 3 078, 95 лева - задължение, възникнало на основание Договор за бригадна отговорност № *** г. и установена липса в резултат на извършена ревизия на *** г. в магазин

на Дружеството в гр. К., бул. „***.

На първо място уточняват, че дължимата от Ищцата към Дружеството сума е в размер на 3 498,71 лева, а не в посочения от Ищцата в Исковата молба размер от 3 078, 95 лева. Размерът на дължимата сума еднакво и правилно е определен във всеки един от издадените от Дружеството документи. Това безспорно се доказва както от подписаното от Ищцата Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения от *** г. (Приложение № 4 към настоящия Отговор на искова молба), което е сключено и подписано в присъствието на помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К. с район на действие Районен съд - гр. К. с регистрационен номер *** на Нотариалната камара, така и от издадената от Дружеството Заповед № 26 от 10.08.2020 г. (Приложение № 2 към Отговора на исковата молба), с текста на която Ищцата изрично се е съгласила, полагайки собственоръчно подписа си.

По отношение на процесната сума Ищцата доброволно и по свое желание е подписала Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения в размер на 3 498,71 лева от *** г. Този документ е сключен и подписан в присъствието на помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К. с район на действие Районен съд - гр. К. с регистрационен номер *** на Нотариалната камара. Като доказателство за този факт с Приложение № 4 към настоящия Отговор на искова молба представят копие на този документ. Нотариалното заверяване на този документ сочи на единствено верния извод, че подписването му е станало от Ищцата по нейна воля и желание. В случая видно от направеното от помощник-нотариус С.К. с район на действие Районен съд - гр. К. заверяване на подписа, положен от Ищцата върху сключеното между нея и Дружеството Споразумение за разсрочено плащане на парични задължения, същата е изразила изричното си съгласие с клаузите на Споразумението, декларирала е, че дължи посочените парични средства, не ги оспорва по основание и размер и по отношение на тези суми между нея и Дружеството не е налице спор. Именно фактът, че този документ е сключен и подписан пред компетентния съгласно Закона за нотариусите и нотариалната дейност орган, изпълняващ удостоверителна функция, доказва по несъмнен начин, че преди самото полагане на подписа от Ищцата, последната е била своевременно информирана за правните последици, произтичащи от този документ. Било ѝ е разяснено какви са правата и задълженията ѝ съгласно изготвеното Споразумение и същата ги е приела безусловно, подписвайки документа.

Във връзка с всичко изложено считат, че по несъмнен начин се доказва факта, че Ищцата дължи на Дружеството процесната сума в размер на 3 498,71 лева, от една страна, признавайки това чрез подписване на издадената от Дружеството Заповед № 26 от 10.08.2020 г. и, от друга страна, давайки и изричното си съгласие чрез подписване на Споразумението за разсрочено плащане на парични задължения от *** г., подписът на което е нотариално удостоверен от помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К. с район на действие Районен съд - гр. К. с регистрационен номер *** на Нотариалната камара. Всичко това води до единствено верния извод, че предявеният отрицателен установителен иск е неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде оставен без уважение.

С оглед изложеното в настоящия Отговор на искова молба, молят съда да постанови определение, с което да остави без движение Исковата молба като нередовна в частта по отношение на предявения отрицателен установителен иск, с който да бъде установено, че Ищцата не дължи на Дружеството сумата в размер на 3 078, 95 лева - задължение, възникнало на основание Договор за бригадна отговорност № *** г. и установена липса в резултат на извършена ревизия на *** г. в магазин на Дружеството в гр. К., бул. „***“, поради липсата на представени по делото доказателства, че по отношение на този иск Ищцата е заплатила дължимата държавна такса. В случай, че нередовностите не бъдат отстранени в срок, молят съда да постанови определение, с което да прекратите производството по посочения иск. В случай, че приеме, че не са налице нередовности в Исковата молба, или същите бъдат отстранени в срок, молят съда да постанови решение, с което да остави предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендират присъждането на разноски.

С молба вх. 266520/14.06.2021 г. по описа на Районен съд – К. е постъпило становище от ответното дружество, чрез адв. Я.И., с което излагат доводи по съществуващото на спора.

С молба-становище вх. № 649/20.01.2022 г. по описа на Районен съд – К. пълномощникът на ответното дружество адв. И. излага допълнителни фактически и правни доводи. В съдебно заседание пълномощника на ответното дружество адвокат Я. И. моли съда да отхвърли предявеният иск като неоснователен и недоказан. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

С протоколно определение от 02.03.2022г. постановено по настоящото дело съдът е допуснал изменение на иска по размер като същия се счита за предявен за сумата 3 498.71 лева.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Видно от представените заверени копия на трудов договор № *** г. сключен между П. АНГ. Н. и „Л.“ ЕООД и подписаното допълнително споразумение към него от *** год., ищцата П. АНГ. Н. е заемала длъжността *** в магазините на дружеството с работно време от 08.00 до 22.00 часа на смени по график утвърден от работодателя при носенето на бригадна отговорност и е изпълнявала тази длъжност от 02.09.2019 г. до 25.09.2020 г. Уговорено е основано месечно възнаграждение както и допълнително възнаграждение за продължителна работа в размер, утвърден от работодателя за съответния месец, при условие, че служителят не е бил наказван дисциплинарно от работодателя по реда на Кодекса на труда за период от 1 месец преди месеца на плащане на допълнителното възнаграждение.

Считано от 02.03.2020 година е сключено допълнително споразумение към горепосочения трудов договор, видно от което страните се споразумяват за следните изменения на трудовия договор : „За извършваната работа работодателят заплаща на служителя основно месечно възнаграждение в размер на 711 лева, платимо до 10-то число на месеца, следващ месеца, за който се дължи“. Всички останали разпоредби от трудовия договор са

непроменени.

Представени са заверени копия на длъжностна характеристика за длъжността „***“.

Представен е и договор за бригадна отговорност е от *** г. сключен между „Л.“ ЕООД като работодател и 10 служители в ответното дружество, в това число и П. АНГ. Н.. С подписването на договора служителите са поели бригадна отговорност и са се съгласили, че при настъпване на липси по отношение на пари, стоки, материали, суровини и/или оборудване, основни средства и изобщо материални ценности, предоставени или получени от служителите при и по повод изпълнение на трудовите им задължения дължат пълна обезвреда на причинените липси, освен ако не е установен прекият им причинител. Отговорността се разпределя между служителите лично, в рамките на пълната стойност на причинените липси, пропорционално на brutното трудово възнаграждение на всеки за периода, за който е установена липсата и се реализира чрез удържки от месечното им трудово възнаграждение.

Със Заповед № 263/*** година, връчена на ищцата на същата дата, считано от 25.09.2020 г. трудовото правоотношение на ищцата с ответника по трудов договор №*** година, е прекратено на основание чл.325, ал.1, т.1 от Кодекса на труда във връзка подадено от П. АНГ. Н. на *** г. и получено от работодателя предложение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие. На същата дата страните са подписали споразумение за прекратяване на трудов договор по взаимно съгласие, чието съдържание съдържа изразяване на волята на двете страни за прекратяване на трудов договор по взаимно съгласие, задълженията на работодателя да плати на ищцата всички дължими по закон обезщетения и задължението на ищцата за конфиденциалност след прекратяване на правоотношението.

По делото е представено заверено копие на нотариално заверено споразумение за разсрочено плащане на парични задължения, сключено между ищцата и ответника на *** год. (л.166). Нотариалното удостоверяване е направено от помощник-нотариус С.К. към нотариус П. К. с район на действие Районен съд - гр. К. с регистрационен номер *** на Нотариалната камара.

Видно от съдържанието на споразумението П. АНГ. Н. е декларирала, че дължи на ответника сумата 3498,71 лева на основание договор за бригадна отговорност №*** година, Заповед за инвентаризация №*** година, Заповед №*** година за установена липса като резултат от извършена на *** година ревизия. Ответникът е декларирал, че дължи на П. АНГ. Н. 1219,76 лева, представляващи размер на трудово възнаграждение за м. 09.2020 год. и обезщетение за неползван платен годишен отпуск за 2020 год. след направените отчисления за данъци и осигурителни вноски.

Съгласно споразумението страните се съгласяват да бъде извършено прихващане на насрещните им задължения, в резултат на което вземането на ищцата се погасява напълно, а вземането на „Л.“ ЕООД – до размер 2678,95 лв. След извършеното прихващане страните се съгласяват задължението от 2678,95 лв. да бъде погасено от ищцата на месечни вноски по приложен към споразумението погасителен план чрез привеждане на сумите по посочената в

споразумението банкова сметка. Видно от съдържанието на приложения, подписан от ищцата, погасителен план – погасяването следва да се извърши на 13 месечни вноски, от които 12 по 210 лв. и 1 по 158,95 лв.

Не е спорно, а това се установява, че със Заповед №*** г. ищецът е разпоредил да се извърши на *** год. инвентаризация на касата и стоките в търговски обект „Л.“ в град К., булевард „***, с начало на ревизията 20,00 часа и край 08,00 часа. Ревизирият период е *** г. – *** г. Състава на комисията, на която е възложена инвентаризацията е от 7 лица, от които две са ***и и 4 – специалисти с контролни функции в магазини и 1 – управител търговия на дребно. Резултатите от инвентаризацията е разпоредено да бъдат предадени до 07.08.2020 г

Приложени са заверени копия на писмени обяснения дадени през м. август 2020 г. от КР. Н. Т., Д.Ц., П.Н., С.Е., С.И. и А.С.О. по искания на основание чл. 193. Ал. 1 във вр. с чл. 187, т. 9 от Кодекса на труда. Като искането съдържа информация за размера на установената при ревизията на *** г. липса (20966,13 лв.) и покана да бъдат посочени причините и обстоятелствата довели до натрупването на липси в такъв размер. От обясненията е видно, че на всички служители в обекта непосредствено след крайния срок за предаване на резултатите от инвентаризацията е станал известен резултатът от ревизията. (А.О.: „... постъпих на работа отново на 03.08.2020 г. и разбрах за липсата в толкова голям размер, което ..“). Прави впечатление факта, че макар и информирана за поведението на служителката С.И. – за злоупотребата ѝ с пари от касата, за присвояването на стока, предназначена за подаръци за клиенти, за системното намиране от същата служителка на празни от стоката кутии на места, на които няма видеонаблюдение, („тя има намеса за липсите от магазина“). Ищцата посочва в обясненията си от 14.08.2020 година, че „ имаше моменти, когато от касата ми липсваха пари, обикновено по цели банкноти по 10, 20 лв. и това ми се случваше, когато бях на смяна с колежката С.И.. Тогава беше почти системно, като съм с нея, липсват пари.“ В обясненията си управителката КР. Н. Т. признава че, „не съм провеждала разговор със С.И. във връзка с установените липси на парични средства на упоменатите дати (15.06.2020 г. и 27.06.2020 г.) ... изчакахме служителката да извърши други деяния..“.

От представеното по делото заверено копие на Заповед №*** г. във връзка с резултатите от инвентаризацията извършена на *** год. и установената липса от 20966,13 лв. ответникът „Л.“ ЕООД е разпоредил да се направят вътрешни удръжки от трудовите възнаграждения на служителите-членове на бригадата в посочения за всеки служител размер. Липсата е разпределена между 15 лица сред които е и ищцата П. АНГ. Н.. Със Заповед №*** г. работодателят ѝ е определил задължение в размер на 3 498.71 лева.

На *** год. КР. Н. Т., Д.Ц., П.Н., С.Е., С.И. и А.О. са удостоверили с подписа си, че са съгласни посочената в Заповед №*** г. сума да бъде удържана от трудовото им възнаграждение по преценка на работодателя.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите КР. Н. Т., СТ. Д. К., П.Г.Л., И. В. Д..

Свидетелката Т. била управител в „Л.“ през месец юли 2020г. На 31.07. била уведомена за ревизия, но другите служители не знаели, че такава ще

бъде извършвана. Твърди, че повода за извършване на ревизията бил „имахме съмнения към С.И., че има кражби от нейна страна“. Принципа при извършване на ревизията бил две седмици преди извършването ѝ да се уведоми управителя и целият персонал, но в случая уведомили само нея. Преди ревизия описвали всичко, а на 31 ревизията се провела без подготовка. Ревизорите дошли в магазина около 7.10 – 7.15 ч. и казали, че идват на внезапна проверка. Твърди, че не всичко било преброено „имаше неща които въобще не бяха описани“. Сутринта като разбрали за липсите с колегите ѝ поискали пълна ревизия. Следващата ревизия била на 23 срещу 24 септември когато ги освободили от работа.. Не била присъствала, когато Н. подписвала споразумението.

Свидетелката С.К. работи като помощник нотариус..На ***г. „трябваше да подпишем някакво споразумение между служителите и „Л.“, т.е. да потвърдим подписите“. Поотделно заверявали подписите на всеки един служител. Всеки един от служителите бил питан знае ли какво подписва. „Всички знаеха и доброволно подписваха“ Подписите се полагали пред нея. Заявява, че спрямо П.Н. не е оказван натиск.

Свидетелката Л. работи на длъжността специалист с контролни функции в „Л.“ от шест години и половина. Причината за ревизията на 31.07. била да се установят липсите, да се изравнят наличностите в търговския обект. „Това беше годишна ревизия“. Освен ревизорите на ревизията присъствали управителката К.Т. и още две момичета. Твърди, през цялото време всеки е имал достъп до информацията „при наливане на информацията от четците“. Документите се подписвали от членовете извършили ревизията и от управителя като копие от същите оставало в магазина и в дружеството. По време на извършване на ревизията не е имало възражения от управителя как се извършва същата. По време на извършване на ревизията търговския обект не работил „няма как да о отворен магазина при ревизията, ние обработваме данни в наличността на магазина и не може по това време да работят касите“. Освен К. имало и две момичета, които дошли на работа сутринта – „П. Н. и С.И. /мисля че/“. Твърди, че когато ги запознали с резултатите от ревизията не „бяха очаровани“, но не направили никакви искания.

От показанията на свидетелката Д. се установява, че работи в „Л.“ като ръководител отдел човешки ресурси. На 24.09. провели индивидуални разговори със служители на търговския обект, тъй като те искали да напускат, „вследствие на лошо излязла ревизия“. При подписване на споразумението за разсрочено плащане присъствал и помощник нотариус. Помощник нотариуса отишъл в склада където „бяхме с П.“. Помощник нотариуса попитал П. дали е запозната със съдържанието на споразумението, разбира ли го и дали е съгласна. П. отговорила, че е запозната, прочела го е след което положила подписа си и изписала имената си. Поводът за среща със служителите в търговския обект бил, че получили информация от регионалния мениджър „че при представяне на документ за удържки ще напуснат“. Предварително документите били подготвени, тъй като служителите предварително заявили, че при представяне на „този документ“ ще напуснат.

По делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която е депозираща писмено заключение което не е оспорено от страните и съдът възприема като компетентно и добросъвестно изготвено.

Осчетоводените липси в резултата на извършената инвентаризация в размер на общо 20 966,15 лева са начислени по дебита на сметка 4421 „вземания по липси и начети – персонал“. Осчетоводеното дължим от ищцата П. АНГ. Н. обезщетение за липси е въз основа на Заповед за нечет № *** г. за установени по време на инвентаризация, извършена на *** г., изчислено съобразно Договор за бригадна отговорност № *** г. е в размер на 3 498,71 лева. От начислените трудово възнаграждение и обезщетение за месец септември 2020 г. по ведомост от ищцата са удържани 819,76 лева, с вписано във фиша основание: начет. Остатъкът от дължимото обезщетение за липси от ищцата П. АНГ. Н. 2 678,95 лева. От заключението се установява още, че има изготвени правила за извършване на ревизия/инвентаризация в търговските обекти на дружеството – Вътрешни правила за подготовка и провеждане на ревизия в търговските обекти на „Л.“ ЕООД, утвърден от управителя на дружеството със заповед от 01.03.2017 г.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Във връзка със заеманата от ищцата и от останалите служители в търговския обект на дружеството длъжност на материално-отговорни лица и на основание чл. 209 от КТ, на *** г. между дружеството и всеки един от служителите в търговския обект е сключен договор за бригадна отговорност № *** г. С цел уреждане на отношенията в случай на установени липси на парични и/или материални ценности и суровини и с оглед ангажирането на бригадната отговорност на служителите, КТ изисква подписването на договор с работодателя, сключен в писмена форма - като форма за действителност. С него лицата, които общо или на смени боравят с едни и същи парични или материални ценности, поемат задължението за бригадна отговорност в случай на липси. В настоящия случай, подписаният от ищцата договор е бил валиден и действащ за целия ревизиран период от *** г. до *** г., което е и основанието за ангажиране на материална отговорност на служителите. Дружеството сключва нов договор, ангажиращ имуществената отговорност на служителите, винаги когато в търговския обект постъпи на работа нов служител, с оглед ангажиране на имуществената отговорност и на този нов служител в случай на констатирана липса в обекта.

Съдържанието на договора напълно съответства на нормата на чл. 209 от КТ. Бригадната отговорност е начин за разпределяне на пълната имуществена отговорност за щета под формата на липса, причинена от повече от едно лице. За да е налице, е необходимо отчетническите операции на съвместно работещите отчетници да не могат да се разграничат, в случаите, когато общо се борави с парични или материални ценности или при работа на смени, където, поради организацията на труда, не може да се извършва ежедневно приемане и предаване на стоково-материалните или паричните ценности. За възникване на тази отговорност, е необходима неразграниченост на отчетническата дейност, което води до невъзможност да се разграничи причинителят на щетата. Видно от длъжностната характеристика на ответницата /приложена към исковата молба/, следва да се приеме, че тя е имала качеството на отчетник с оглед на вида на извършваната от нея работа. От друга страна от приложения трудов договор се установява, че П. АНГ. Н. е изпълнявала трудовите си задължения на смени според график, изготвен от

работодателя. За да възникне бригадна отговорност, е необходим договор с работодателя, сключен в писмена форма - като форма за действителност. С него лицата, които общо или на смени боравят с едни и същи парични или материални ценности, поемат задължението за бриждна отговорност в случай на липса. В настоящия случай, такъв договор е налице, като ответницата не е оспорила подписа си, положен в договора. Тъй като отговорността е за липси, спрямо нея се прилагат и предпоставките по чл. 207, ал.1, т.2 от КТ. Изискване, установено в изр.2 на чл. 209 от КТ, позволява да се направи изводът, че всеки от членовете на бригадата може да се освободи от отговорност, като докаже, че той не е участвал в причиняването на вредата. Но при наличието на липси, вината на отчетника се предполага. В негова тежест е да докаже, че щетата има установен произход /че не е липса/ или че е извършена само от конкретно лице - тоест да обори презумпцията за съществуване на бриждна отговорност. В тази връзка, по делото не са ангажирани доказателства.

На 30.07.2020 г. със Заповед № *** г. е възложено извършването на ревизия в търговския обект на дружеството за ревизиран период от *** г. до *** г., чиято цел е била съпоставяне на фактическата наличност в търговския обект на дружеството, с тази в складовата програма и счетоводните данни. В резултат на извършената ревизия и установената след извършването ѝ липса в размер на **20 966, 13 лева** (двадесет хиляди деветстотин шестдесет и шест лева и 13 стотинки) и на основание чл. 210, ал. 1 във връзка с чл. 208, т. 1 от КТ на 10.08.2020 г. дружеството е изготвило Заповед № 26, с която съобразно изискванията на действащото законодателство е определило размера на дължимите от служителите парични суми, пропорционално на получаваните от тях трудови възнаграждения.

Видно от съдържанието на изготвената Заповед № *** г. всеки един от служителите изрично писмено се е съгласил с размера на така определените суми, както и е дал изрично съгласие, полагайки подпис срещу името си като член на бригадата, посочената сума да бъде удържана от трудовото му възнаграждение съгласно разпоредбите на КТ. Сред дадените писмено изрични съгласия е и това на ищцата П. АНГ. Н..

В настоящия случай и с оглед твърденията изложени в исковата молба ищцата твърди, че над волята ѝ е било упражнено психическо насилие от служител на ответното дружество с цел да подпише споразумение за разсрочено плащане на парични задължения от *** г. От събраните по делото доказателства не се установи над волята на ищцата да е било упражнено психическо насилие от служител/и на ответника с цел да бъде принудена да подпише и споразумение за разсрочено плащане на парични задължения. защото "докато това не се случи не са ѝ дали възможност да напусне магазина". Тези твърдения следва да се отнесат към нормата на чл. 26, ал. 2, предл. второ – липса на съгласие. Твърди, че външно волята е обективизирана чрез надлежно поведение, но зад изявлението липсва вътрешно волево решение. Липсата на съгласие по смисъла на чл. 26, ал. 2, пр. 2 ЗЗД е налице именно, когато волеизявлението е направено при т. нар. "съзнавана липса на съгласие".

За да е налице липса на съгласие, е необходимо волеизявлението да бъде направено принудително, а това означава да е направено под натиск,

заплаха от засягане на лични и имуществени права – в случая ищцата да бъде задържана в магазина. За да обуслови порок на волята, принудата трябва да се изразява в непозволени, противоречащи на закона и морала действия, които в случая не са установени.

Неоснователно в тази връзка се твърди в исковата молба, че предоставените на ищцата документи са подписани от нея в резултат на причинения стрес и психически тормоз от четиримата ръководни служители и обстановката, която са създали в търговския обект. Действията на представителите на работодателя са в рамките на законоустановените им правомощия и не могат да се квалифицират като упражнена принуда. Не са установени и извършени от тях непозволени, противоречащи на морала действия. Не е установено от доказателствата по делото, че ищцата е била заплашвана да бъде задържана в магазина докато не подпише предоставените ѝ документи. Това обаче не означава, че до подписването им всички, вкл. и ищцата са задържани.

В исковата молба е посочено, че ищцата е подписала въпреки липсата на съгласие, защото докато това не се е случило, не са ѝ дали възможност да напусне магазина. Конкретно обаче не е посочено кой и по какъв начин е забранил напускането на магазина. Нито се твърди в исковата молба, нито се доказва, че ищцата е искала да си тръгне, но представителите на работодателя са я възпрепятствали. Не се установи и това, че служителите, а и ищцата, са били лишени от възможността да ползват телефоните си. Не се доказва и твърдението в исковата молба, че ищцата е желала да проведе телефонен разговор, но е била възпрепятствана.

От събраните по делото доказателства съдът приема, че не е налице и заплашване по чл. 27 ЗЗД. По смисъла на чл. 30 ЗЗД заплашването води до унищожаване на договора, респ. едностранната сделка, само ако е сключен в резултат на непозволени, противоречащи на закона и морала действия на едната страна, които да са предизвикали у другата страх, под въздействието на който тя да е подписала договора. Тези предпоставки трябва да са налице кумулативно. Ако извършените действия от едната страна по договора не са от такъв характер, дори и да са възникнали у другата страхови представи, под влияние на които е подписала договора, не е налице опорочаване на волята ѝ.

В случая по делото не са установени такива непозволени и противоречащи на закона и морала действия на работодателят, които са предизвикали у ищцата страхови представи за предстоящо увреждане на жизненозначими блага. Налагането на дисциплинарно наказание и реализирането по съдебен ред на имуществена отговорност не може да се счита като неправомерно действие по смисъла на чл. 30 ЗЗД. Както налагането на дисциплинарно наказание, така и реализирането на права по съдебен ред, е уредена в закона възможност за прекратяване на трудовото правоотношение и за реализиране на имуществена отговорност на работника или служителя. Дори и когато такова наказание е наложено, без да са налице законоустановените предпоставки, действието на работодателя не е противоречащо на закона, защото работникът или служителя разполага с исковия път за защита по чл. 344 КТ. Обстоятелството, че е поискано от ищцата да вземе решение в рамките на проведената среща не сочи за нарушение на закона или морала. Тя е знаела за какво ще ѝ се търси

дисциплинарна отговорност, била е запозната с резултатите от предходната ревизия, давала е обяснения във връзка с установените липси. Може обстановката да е била напрегната, но случващото се не е било изненадващо събитие за нея, което поради внезапността и несвойствения си характер е могло да предизвика състояние на шок, стрес и уплах. Именно при законоустановена възможност на работодателя да наложи дисциплинарното наказание още тогава, предоставеното на ищцата право на избор за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение на безвиновно основание не съставлява нарушение на моралните норми. Нейно право е било да се възползва от предоставения ѝ избор или да откаже да приеме, като обжалва дисциплинарното наказание и възрази срещу претенцията за имуществени вреди по предвидения в закона ред.

Съдът намира за неоснователни възраженията в исковата молба относно законосъобразността на извършената ревизия по следните съображения:

Съгласно чл.28 от Закона за счетоводството със заповед №***Г. /стр.47/ подписана от финансовия директор на дружеството съгласно Вътрешни правила за подготовка и провеждане на ревизия в търговските обекти на „Л.“ ЕООД е наредено извършване на инвентаризация на ***Г. в търговския обект. Ревизирият период е от ***Г. до ***Г. В тази връзка съдът не кредитира показанията на свидетелката К.Т., че ревизията била „фиктивна“. Нейните показания остават изолирани, неподкрепени от показанията на свидетелката Л. от, чийто показания се установява „това беше годишна ревизия“, както и от писмените доказателства. От представената по делото заповед №***Г. се установява че същата отговоря на законовите изисквания по отношение на съдържанието. В заповедта са посочени : ревизирият период, поименно членовете на определената ревизионна комисия, посочен е начина, по който следва да се опишат резултатите от инвентаризацията, срокът, в който следва да бъдат предадени инвентаризационните описи в счетоводството на ответното дружество. От неоспореното заключение на съдебно – счетоводната експертиза се установява, че ревизията е била извършена в съответствие със законовите изисквания и Вътрешни правила за подготовка и провеждане на ревизия в търговските обекти на „Л.“ ЕООД. Сумата подлежаща на възстановяване от ищцата на ответното дружество, съгласно договора за бригадна отговорност е определена съгласно чл.209 от КТ и чл.3 от договора.

Предвид на тези съображения съдът намира, че искът за установяване на недължимост на сумата 3 498.71 лева по споразумение за разсрочено плащане на парични задължения от *** Г. е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Относно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца, съдът намира, че възражението е недопустимо направено несвоевременно едва с писмената защита по делото.

Съдът намира за основателно искането на ответника за присъждане на

разноски, съгласно чл.78, ал.3 от ГПК. Съгласно чл.78, ал.3 от ГПК заплатените от ответника разноски по производството, се заплащат от ищеца съразмерно с отхвърлената част от иска. В настоящия случай ищеца следва да бъде осъден да заплати сумата от 1 485 лева, представляващи възнаграждение за един адвокат, възнаграждение за свидетел и възнаграждение за вещо лице.

Съгласно чл. 80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най – късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай и двете страни са представили списъци на разноските.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от П. АНГ. Н., ЕГН ***** от град К., улица *** против „Л.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: град С. ***, ул. ***, представлявано от управителя Б.В., иск с правно основание чл. 124 от ГПК за установяване недължимост на сумата 3 498.71 лева, съгласно споразумение за разсрочено плащане на парични задължения от *** г., представляващо установена липса в резултат на извършена ревизия на *** г. в търговски обект на ответника, находящ се в град К., булевард ***, като неоснователен.

ОСЪЖДА П. АНГ. Н., ЕГН ***** от град К., улица *** да заплати на „Л.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: град С. ***, ул. ***, представлявано от управителя Б.В., сумата от 1 458 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____